

מסכת סוטה

פרק ו

א. מי שקנא לאשתו ונסתרה, אפלו שמע מעוף הפורח, יוציא ויתן כתובה, דברי רבי אליעזר. רבי יהושע אומר, עד שישאו ויתנו בזה מוזרות בלבנה:

ב. אמר עד אחד, אני ראיתי שנטמאת, לא היתה שותה. ולא עוד אלא אפלו עבד, אפלו שפחה, הרי אלו נאמנין אף לפסלה מכתבתה. חמותה ובת חמותה וצרתה ויבמתה ובת בעלה, הרי אלו נאמנות, ולא לפסלה מכתבתה, אלא שלא תשטה:

ג. שקה בדיו, ומה אם עדות ראשונה שאין אוסרתה אסור עולם, אינה מתקיימת בפחות משנים, עדות אחרונה שאוסרתה אסור עולם, אינו דין שלא תתקיים בפחות משנים, תלמוד לומר ועד אין בזה, כל עדות שיש בה. קל וחומר לעדות הראשונה מעתה, ומה אם עדות אחרונה שאוסרתה אסור עולם, הרי היא מתקיימת בעד אחד, עדות הראשונה שאין אוסרתה אסור עולם, אינו דין שתתקיים בעד

אָקד, תִּלְמוּד לומר (דברים כד) פִּי מֵצֵא בָּהּ עֲרוֹת דָּבָר, וּלְהֵלֵךְ הוּא
אומר (שם יט), עַל פִּי שְׁנֵי עֵדִים יָקוּם דָּבָר, מִה לְהֵלֵךְ עַל פִּי שְׁנַיִם
עֵדִים, אֶף כָּאן עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים:

ד. עד אומר נטמאת וְעַד אומר לא נטמאת, אִשָּׁה אומרת נטמאת
וְאִשָּׁה אומרת לא נטמאת, הִיָּתָה שוֹתָה. אָקד אומר נטמאת וְשְׁנַיִם
אומרים לא נטמאת, הִיָּתָה שוֹתָה. שְׁנַיִם אומרים נטמאת וְאָקד
אומר לא נטמאת, לא הִיָּתָה שוֹתָה: